

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com

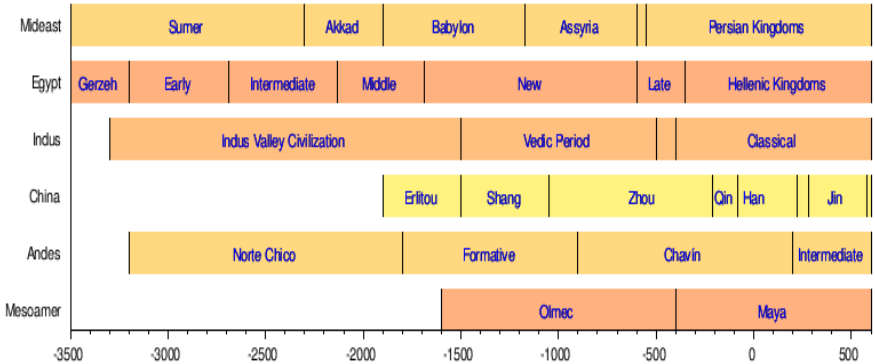
wcflondon@gmail.com

இந்து மதத்தின் தோற்றம்

பிற மதங்களைப் படிப்பது ஏன் முக்கியம்?

உலகின் பழமையான மதங்களில் ஒன்றிற்கு ஆரம்பம் இல்லை. உலகின் மூன்றாவது பெரிய மதம் 1.1 பில்லியன் மக்களால் உலக மக்கள்தொகையில் சுமார் 15% மக்களால் பின்பற்றப்படுகிறது. மனித நிறுவனர் இல்லை.

ஒரு மாய மதம், பக்தரை தனிப்பட்ட முறையில் சத்தியத்தை அனுபவிக்க வழிவகுக்கிறது, இறுதியாக மனிதனும் கடவுளும் ஒன்றாக இருக்கும் நனவின் உச்சத்தை அடைகிறது?

குறைந்தது கிமு 2500 முதல் இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ளது. சிந்து நதி பள்ளத்தாக்கைச் சுற்றி உருவானது

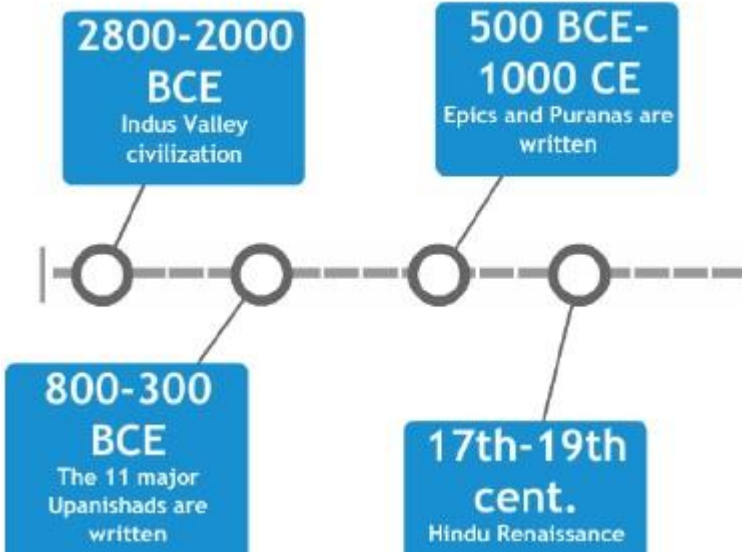
இந்தோ என்ற சொல் இந்தோ-ஆரிய / சமஸ்கிருத மூலமான சிந்து என்பதிலிருந்து உருவானது Indo-Aryan/Sanskrit root Sindhu. பலவிதமான மத நடைமுறைகளை விவரிக்க ஆங்கிலேயர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சனாதன தர்மம் *Santana Dharma* என்றால் நித்திய உண்மை இது கிறிஸ்தவம் அல்லது இஸ்லாம் போன்ற ஒரு அமைப்பாக தொடங்கப்படவில்லை.

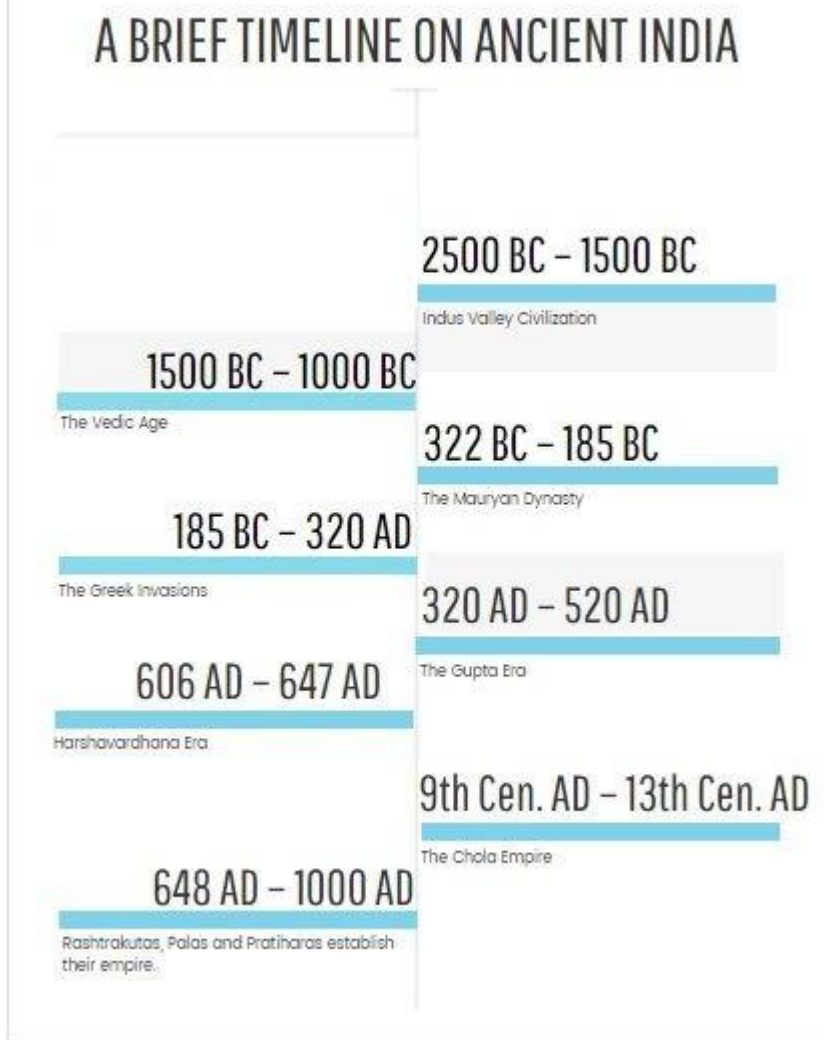
இது வேதங்களின் பார்வையாளர்களின் தயாரிப்பு. அவதாரங்கள், ரிஷிகள், வேதங்கள், உபநிடதங்கள், கீதை மற்றும் இதிஹாசங்கள் ஆகியவற்றின் போதனைகளால் இது ஒவ்வொரு கால கட்டங்களில் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்து மதம் சனாதன தர்மம் மற்றும் வைதிக தர்மம் *Sanatana Dharma and Vaidika Dharma* என்றும் அழைக்கப்படுகிறது

- சனாதன தர்மம் என்றால் நித்திய மதம், பண்டைய சட்டம்
- வைதிக தர்மம் என்றால் வேதங்களின் மதம்.
- வேதங்கள் இந்து மதத்தின் அடித்தள வேதங்கள்.

இந்து மதத்தின் நிலைகள்

பிரார்த்தனை, மந்திரங்கள் மற்றும் புனிதமான சூத்திரங்களுடன் இயற்கை வழிபாடு-ஆரிய படையெடுப்பின் நேரம் மற்றும் மதங்களின் கலவை.

இந்து மதம், பூசாரி பிராமணர்களுடன் மற்றும் தியாகத்தில் கவனம் - கிமு 1000 – 800

கிமு 800 - 600 உபநிடதங்களின் வளர்ச்சியுடன் தத்துவ இந்து மதம்

மனு நெறிமுறையுடன் சட்டரீதியான இந்து மதம் & மற்றும் அவற்றிற்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அழுத்தம் ~250 கிமு கிமு 5 முதல் கி.பி 1 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பகவத் கீதையில், இந்து மதம் பக்தியை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

1 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கோயில்கள், சிவாலயங்கள், புனித இடங்கள், யாத்திரை, இடம்பெயர்வு மீதான நம்பிக்கை கொண்டு இந்து மதம் பிரபலமானது.

(உலக மதங்களின் ஒப்பீடு. Heydt. ஹெய்ட் 1967. (பக். 18-19).

ஆதியாகமம் 6-9 அதிகாரங்களில் வெள்ளத்திற்கு முன்பு ,மெசொப்பொத்தேமியா மற்றும் சிந்து பள்ளத்தாக்கைச் சுற்றி நாகரிகம் இருந்தது *Mesopotamia and Indus Valley*.

பெருவெள்ளத்திற்கு பின்பு ஆதியாகமம் 11:1-9, பூமியெங்கும் ஒரே பாஷையும், ஒரேவிதமான பேச்சும் இருந்தது. 2. ஜனங்கள் கிழக்கேயிருந்து பிரயாணம்பண்ணுகையில், சிநெயார் தேசத்திலே சமபூமியைக்கண்டு, அங்கே குடியிருந்தார்கள். 3. அப்பொழுது அவர்கள்: நாம் செங்கல் அறுத்து, அதை நன்றாய்ச் சுடுவோம் வாருங்கள் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள்; கல்லுக்குப் பதிலாகச் செங்கல்லும், சாந்துக்குப் பதிலாக நிலக்கீலும் அவர்களுக்கு இருந்தது.4. பின்னும் அவர்கள்: நாம் பூமியின்மீதெங்கும் சிதறிப்போகாதபடிக்கு, நமக்கு ஒரு நகரத்தையும், வானத்தை அளவும் சிகரமுள்ள ஒரு கோபுரத்தையும் கட்டி, நமக்குப் பேர்

உண்டாகப் பண்ணுவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

5. மனுபுத்திரர் கட்டுகிற நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் பார்க்கிறதற்குக் கர்த்தர் இறங்கினார். 6. அப்பொழுது கர்த்தர்: இதோ, ஜனங்கள் ஒரே கூட்டமாய் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே பாஷையும் இருக்கிறது; அவர்கள் இதைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள்; இப்பொழுதும் தாங்கள் செய்ய நினைத்தது ஒன்றும் தடைபடமாட்டாது என்று இருக்கிறார்கள். 7. நாம் இறங்கிப்போய், ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறியாதபடிக்கு, அங்கே அவர்கள் பாஷையைத் தாறுமாறாக்குவோம் என்றார். அப்படியே கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின்மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார்; அப்பொழுது நகரம் கட்டுகிறதை விட்டுவிட்டார்கள். 9. பூமியெங்கும் வழங்கின பாஷையைக் கர்த்தர் அவ்விடத்தில் தாறுமாறாக்கினபடியால், அதின் பேர் பாபேல் என்னப்பட்டது; கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின்மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார்.

பாபேல் கோபுரம்.

அவர்கள் என்ன மொழி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்?

மிட்ராஷ் Midrash (ஆதியாகமம் ரப்பா Rabbah 38) போன்ற பாரம்பரிய யூதர்களின் வெளிப்பாடு சொல்லுகிறது, ஆதாம் எபிரேய மொழியைப் பேசினார், ஏனெனில் அவர் ஏவாளுக்கு கொடுக்கும் பெயர் - இஷா Isha (ஆதியாகமம் 2:23) மற்றும் சாவா Chava (ஆதியாகமம் 3:20) - எபிரேய மொழியில் மட்டுமே அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும்.

இதன் பின்னர் சிந்து சமவெளியை நோக்கி மக்கள் நகர்ந்தனர்.

ஆபிரகாம் மற்றும் கேத்தூரான்:-

ஆதியாகமம் 25:1-6, ஆபிரகாம் கேத்தூரரால் என்னும் பேர்கொண்ட ஒரு ஸ்திரீயையும் விவாகம்பண்ணியிருந்தான். 2. அவள் அவனுக்குச் சிம்ரானையும், யக்ஷானையும், மேதானையும், மீதியானையும், இஸ்பாக்கையும், சூவாகையும் பெற்றாள். 3. யக்ஷான் சேபாவையும், தேதானையும் பெற்றான்; தேதானுடைய குமாரர் அசூரீம், லெத்தாசீம், லெயூமீம் என்பவர்கள். 4. மீதியானுடைய குமாரர் ஏப்பா, ஏப்பேர், ஆனோக்கு, அபீதா, எல்தாகா என்பவர்கள்; இவர்கள் எல்லாரும் கேத்தூரராலின் பிள்ளைகள். 5. ஆபிரகாம் தனக்கு உண்டான யாவையும் ஈசாக்குக்குக் கொடுத்தான். 6. ஆபிரகாமுக்கு இருந்த மறுமனையாட்டிகளின் பிள்ளைகளுக்கோ ஆபிரகாம் நன்கொடைகளைக் கொடுத்து, தான் உயிரோடிருக்கும்போதே அவர்களைத் தன் குமாரனாகிய ஈசாக்கைவிட்டுக் கிழக்கே போகக் கீழ்தேசத்துக்கு அனுப்பிவிட்டான்.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் சரிவுக்குப் பிறகு, கிமு 1900 இல், இந்தோ-ஆரிய *Indo-Aryan* மக்களின் குழுக்கள் வடமேற்கு இந்தியாவில் குடியேறி வடக்கு சிந்து பள்ளத்தாக்கில் வசிக்கத் தொடங்கினர். இந்தோ-ஆரியர்கள், *Indo-Iranians* இந்தோ-ஈரானியர்களின் ஒரு கிளையாக இருந்தனர், இது மிகவும் பரவலான கருதுகோளின் படி ஆண்ட்ரோனோவோவில் *Andronovo* தோன்றியது தற்போதைய வடக்கு ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள *Bactria-Margiana* பாக்டீரியா-மார்கியானா பகுதியில் உள்ள கலாச்சாரம்.

ஆரியர்களைப் பற்றிய அறிவு பெரும்பாலும் கி.மு. 1500–1200 இயற்றப்பட்ட வேதங்களின் பழமையான அடுக்கான ரிக்வேதத்திலிருந்து வருகிறது. அவர்களுடைய தனித்துவமான மத மரபுகளையும் நடைமுறைகளையும்

அவர்களுடன் கொண்டு வந்தார்கள். கிளாசிக்கலுக்கு முந்தைய காலத்தின் வேத நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் கருதுகோள் செய்யப்பட்ட புரோட்டோ-இந்தோ-ஐரோப்பிய மதம் *Proto-Indo-European religion* மற்றும் இந்தோ-ஈரானிய மதத்துடன் *Indo-Iranian religion* நெருக்கமாக தொடர்புடையவை. ஜெரவ்ஷன் நதி *Zeravshan River* (இன்றைய உஸ்பெகிஸ்தான் *Uzbekistan*) மற்றும் (இன்றைய) ஈரான் இடையேயான தொடர்பு மண்டலத்தில் இந்தோ-ஐரோப்பிய குடியேறியவர்களிடையே பழைய இந்திய மதம் தோன்றியது..

ரிக்வேதத்தில் *Aryas* ஆரியர்களுக்கும் தாசர்களுக்கும் *Dasas* தஸ்யஸுக்கும் *Dasyus* இடையிலான மோதல்கள் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன. (*Dasa* தாசா என்பது ரிக்வேதம் *Rigveda* மற்றும் அர்த்தசாஸ்திரம் *Arthashastra* போன்ற பண்டைய இந்து நூல்களில் காணப்படும் ஒரு சமஸ்கிருத மொழிச் சொல்லாகும். இதன் பொருள் பொதுவாக "எதிரி" அல்லது "வேலைக்காரன்".)

மவுரிய பேரரசு

மயூரிய சாம்ராஜ்யத்திற்கு முன்னர், இந்திய துணைக் கண்டம் நூற்றுக்கணக்கான ராஜ்யங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அவை சக்திவாய்ந்த பிராந்தியத் தலைவர்களால் ஆளப்பட்டன, அவர்கள் தங்கள் சிறிய படைகளைப் பயன்படுத்தி போரில் ஈடுபட்டனர்.

கிமு 327 இல், *Macedon* மாசிடோனின் அலெக்சாண்டர் மற்றும் அவரது படைகள் இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து பஞ்சாப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் ராஜ்யங்களை கைப்பற்றின. அவர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வெளியேறினார், ஆனால் பிராந்திய சக்திகளை அவர் அழித்தது மற்ற குழுக்களுக்கு கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்கான வாய்ப்பைத்

திறந்தது. முதல் குழு, மகதா இராச்சியம், கங்கை பள்ளத்தாக்கு Ganges valley மற்றும் கடல் வழிகள் வழியாக வங்காள விரிகுடா Bay of Bengal வரை வர்த்தக பாதைகளின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற தங்கள் இராணுவத்தைப் பயன்படுத்தியது.

மயூரிய பேரரசின் நிறுவனர் சந்திரகுப்த மவுரியா விரைவில் மகதத்தின் Magadha கட்டுப்பாட்டை வெற்றிகரமாக கைப்பற்றினார். அவர் வடமேற்கு இந்தியா மற்றும் மத்திய ஆசியாவின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றார்-இன்று ஆப்கானிஸ்தான் அந்த நேரத்தில் கிரேக்கர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சந்திரகுப்த மவுரியா இந்திய துணைக் கண்டத்தை ஒரு பேரரசின் கீழ் வெற்றிகரமாக ஒன்றிணைத்தார்.

கி.மு 324 முதல் 297 வரை சந்திரகுப்தர் ஆட்சி செய்தார்.

சந்திரகுப்தனின் மகன் பிந்துசாரா கிமு 297 முதல் கிமு 272 இல் இறக்கும் வரை ஆட்சி செய்தார்.

இது ஒரு போருக்கு வழிவகுத்தது, இதில் பிந்துசாராவின் மகன் அசோகா தனது சகோதரனை தோற்கடித்து கிமு 268 இல் அரியணையில் உயர்ந்தார், இறுதியில் மவுரியா வம்சத்தின் மிக வெற்றிகரமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளரானார்.

மவுரியா இராணுவம், அதன் காலத்தின் மிகப் பெரிய இராணுவ சக்தியாக இருந்தது, பேரரசின் விரிவாக்கம் மற்றும் பாதுகாப்பை ஆதரித்தது. அறிஞர்களின் கூற்றுப்படி, பேரரசு 600,000 காலாட்படை, அல்லது கால் வீரர்கள், 30,000 குதிரைப்படைகள், அல்லது குதிரை மீது ஏறுபவர்கள் மற்றும் 9,000 போர் யானைகளை பயன்படுத்தியது. ஒரு பரந்த உளவு ,உள் மற்றும் வெளிப்புற பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக உளவுத்துறையை சேகரித்தது.

புத்த மதத்திற்கு மாறிய பின்னர் அசோகா பேரரசர் தாக்குதல் போர் மற்றும் விரிவாக்கத்தை கைவிட்ட போதிலும், பேரரசை வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும் மேற்கு மற்றும் தெற்கு ஆசியா முழுவதும் ஸ்திரத்தன்மையையும் அமைதியையும் பேணுவதற்காக இந்த நிற்கும் இராணுவத்தை அவர் பராமரித்தார்.

இந்த விரிவான இராணுவம் ஒரு சிக்கலான நிர்வாக வலை மூலம் ஓரளவு சாத்தியமானது. அசோகர் ஏற்படுத்திய வரைமுறைகளை சந்திரகுப்தாவின் ஆலோசகரின் ஒருவர் வரிசை வாரியாக நிறுவினார்.

பேரரசின் மையப்படுத்தப்பட்ட மையமாக செயல்பட்ட பாடாலிபுத்ரா என்ற சுவர் நகரத்தில் அசோகா ஒரு தலைநகரை நிறுவினார். இராணுவ மற்றும் பிற அரசாங்க வேலைகளுக்கு நிதியளித்த மத்திய கருவூலத்திற்கு வரி எவ்வாறு வசூலிப்பது என்பது குறித்து அதிகாரிகள் முடிவுகளை எடுத்தனர்.

மவுரியா பேரரசு அசோகாவின் மரணத்துடன் களைய தொடங்கியது. வீரர்கள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கான விலையுயர்ந்த சம்பளம் மத்திய கருவூலத்தை திவாலாக்கியது. ஒரு விரிவான சாம்ராஜ்யத்திற்கு பதிலாக, உள்ளூர் ஆட்சியாளர்கள் சிறிய பிராந்தியங்களை பொறுப்பேற்கத் தொடங்கினர், வர்த்தக வழிகளில் தங்களை மூலோபாய ரீதியாக நிறுத்திக்கொண்டனர்.

CHRONOLOGY OF MAURYAN DYNASTY

Approximate Dates of Mauryan Dynasty		
Emperor	Reign start	Reign end
Chandragupta Maurya	322 B.C.E.	298 B.C.E.
Bīndusara	297 B.C.E.	272 B.C.E.
Asoka The Great	273 B.C.E.	232 B.C.E.
Dasaratha	232 B.C.E.	224 B.C.E.
Samprati	224 B.C.E.	215 B.C.E.
Salisuka	215 B.C.E.	202 B.C.E.
Devavarman	202 B.C.E.	195 B.C.E.
Satadhanvan	195 B.C.E.	187 B.C.E.
Brihadratha	187 B.C.E.	185 B.C.E.

20

நடைமுறைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளின் தொகுப்பை விவரிக்க "இந்து மதம் Hinduism" என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் பயன்பாடு சமீபத்திய கட்டுமானமாகும்: இதை முதன்முதலில் ராஜா ராம் மோஹன் ராய் Raja Ram Mohun Roy 1816-17ல் பயன்படுத்தினார்.

பின்னணி - பாந்தியன் Pantheon

புனித இந்து வேதங்களான வேதம் முந்தைய இந்து மதத்தில் 33 பிரதான தெய்வங்களின் கருத்தை முன்வைக்கிறது. தவறான மொழிபெயர்ப்பின் காரணமாக இது சில நேரங்களில் 330 மில்லியனாக விளக்கப்படுகிறது - 'வகைகள் அல்லது மாதிரிகள்' மற்றும் 10 மில்லியன் (கோடி) என்று சொல்வதும் ஒன்றுதான். இது இயற்கையாகவே பரவலான பாந்தியத்தின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வழிவகுத்தது,

உண்மையில் ஒரு கடவுளுக்கு 33 தனித்துவமான அம்சங்கள் இருந்தன, அனைத்தும் தனித்தனி உருவங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

வரலாற்று புள்ளிவிவரங்கள்

- ரிஷிகள் - 'காடுகளில் வாழ்பவர்கள் *forest seers*': வேதங்களை எழுதினார்கள்
- வியாசர் *Vyasa*- புராணத் தொகுப்பாளர் / வேதங்களின் ஆசிரியர்
- சங்கரா: 'எல்லா பன்மையும் வேறுபாடும் ஒரு மாயை தவிர வேறில்லை.'

பின்னணி - முக்கிய கோட்பாடுகள்

இந்து மதத்தின் முக்கிய கோட்பாடுகள்:

- இருப்பவை அனைத்தும் கடவுளின் வெளிப்பாடு
- யாருடைய வாழ்க்கையின் சரியான நோக்கம் கடவுளை நெருங்கி வருவதும், உணர்ந்து கொள்வதும் ஆகும்.
- உலக மகிழ்ச்சிகள் என்பது கடவுளை நெருங்கி வருவதற்கான உண்மையான நோக்கத்தைத் தொடரவிடாமல் திசை திருப்பும் சோதனையாகும். (உலக மதங்களின் கூறுகள். *The elements of World Religions. Flowers. 1997.*)

இந்து மதம்: முக்கிய நம்பிக்கைகள்

- நம்பிக்கைகளின் பன்மை
- பிரபஞ்சத்தின் சுழற்சியின் தன்மை
- உருவாக்கம் மற்றும் அழிவு
- பிரம்மன்
- மறுபிறவி (சாம்சாரா)
- கர்மா
- மனித வாழ்க்கையின் இலக்கு: மோட்சம்

யார் இந்து?

India's Supreme Court இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றம், 1995

இந்து மதத்தின் இந்திய உச்ச நீதிமன்ற வரையறை

இந்திய உச்சநீதிமன்றம் இந்து மத நம்பிக்கைகளை முறையாக வரையறுத்துள்ளது, இது பிரத்தியேகத்தை விட உலகளாவிய தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. நீதிமன்றத்தின் வரையறையின்படி, ஒரு இந்து என்பவர்:

1. இந்து தத்துவத்தின் அடித்தளமாக வேதங்களை ஏற்றுக்கொள்வதும் பயபக்தியும்;
2. சகிப்புத்தன்மையின் ஆவி, மற்றவர்களின் பார்வைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் பாராட்டுவதற்கும் விருப்பம், உண்மை பல பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அங்கீகரித்தல்;
3. உருவாக்கம், பராமரிப்பு மற்றும் கலைப்பு ஆகியவற்றின் பரந்த அண்ட காலங்கள் தொடர்ச்சியாக மீண்டும் மீண்டும் வருகின்றன என்ற நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வது;
4. மறுபிறவியில் நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வது;
5. உண்மை மற்றும் இரட்சிப்பின் பாதைகள் பல என்பதை அங்கீகரித்தல்;
6. விக்கிரகங்கள் மூலம் வழிபாட்டை நம்பாமல், வழிபடுவதற்கு ஏராளமான தெய்வ தெய்வங்கள் இருக்கலாம் என்பதை அங்கீகரித்தல்;
7. மற்ற மதங்களைப் போலல்லாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட தத்துவக் கருத்துக்களில் நம்பிக்கை இல்லாமை.

தெய்வீக இயல்பு

பிரம்மன்.

- எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் உள்ள உச்சகட்ட உண்மை
- ஆள்மாறாட்டம் மற்றும் விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது; பண்புக்கூறுகள் இல்லாமல்; விவரிக்க முடியாத
- அல்லது - ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தைப் போல (சிவா, கிருஷ்ணா, அல்லது விஷ்ணு போன்றவை) தனிப்பட்ட முறையில் வெளிப்படுவது)

திரிமூர்த்தி அல்லது முத்தரப்பு

- பிரம்மா, படைப்பாளர் கடவுள்
- விஷ்ணு, பாதுகாக்கும் கடவுள்
- சிவன், அழிக்கும் கடவுள்
- விஷ்ணுவும் சிவனும் எதிர் சக்திகளைக் குறிக்கின்றனர்

பிரம்மா, படைப்பாளர் கடவுள்

- பிரம்மா நான்கு தலைகள், தாடி முகங்கள், நான்கு கைகள் கொண்ட சிவப்பு நிறத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறார்.
- அவரது கைகள் ஒரு கரகம், வில் அல்லது ஜெபமாலை, ஒரு அகப்பை, மற்றும் வேதங்களை வைத்திருக்கின்றன.
- பிரம்மா சில சமயங்களில் தாமரையின் மீது அமர்ந்திருப்பதாக சித்தரிக்கப்படுகிறார்.
- நான்கு வேதங்களும் அவரது ஞானத்தினால் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.
- நான்கு சாதிகளும் பிரம்மாவிலிருந்து வந்தவை என்று நம்பப்படுகிறது.

Brahma and the origins of caste

Source: Alamy

BBC

- ✓ அவரது தலையிலிருந்து பிராமணர்கள்,
- ✓ க்ஷத்திரியர்கள் அவரது கைகளிலிருந்து,
- ✓ வைஷ்ணவர்கள் அவரது தொடைகளிலிருந்து, மற்றும்
- ✓ அவரது கால்களிலிருந்து சூத்திரர்கள்.

வேத தெய்வங்கள்

சூரிய கடவுள்

- சூரியன் அக்னி மற்றும் வாயுவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்

அக்னி, நெருப்பு கடவுள்

- வேத தெய்வங்களில் மிகவும் பிரபலமான ஒன்றாகும்

•தெய்வங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தராக அவர் செயல்பட்டார், இது பெரும்பாலும் கடவுள்களுக்கு ஒரு தியாகத்தை பலியிடுவது போல காரியங்களை செய்வதை கொண்டுள்ளது.

இந்திரன், போர் தலைவர்

- அவர் வேத கடவுள்களை பேய்களுக்கு எதிரான போர்களில் வழிநடத்துவார்
- அவர் வலிமையானவர், தைரியமானவர், சிறந்த உண்பவர் மற்றும் குடிகாரர்

வாயு, காற்றின் கடவுள்

- பெரும்பாலும் இந்திரனுடனும் அவரது ரதத்துடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்
- விஷ்ணுவுடன் மோதல்களில் ஈடுபட்டார்

வருணன் , வான மற்றும் நீரின் கடவுள்

- அவர் அனைத்தையும் அறிந்தவர், அனைத்தையும் பார்ப்பவர் மற்றும் வேதக் கடவுள்களின் ராஜா
- பாவங்களைத் தண்டிக்கும் சக்தி அவருக்கு இருந்தது
- அவரைப் பிரியப்படுத்த ஒருவர் நல்லொழுக்கமான வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியிருந்தது

விஷ்ணு, பாதுகாவலர்

- விஷ்ணு, பாதுகாவலர் கடவுள், தர்மத்தை (நீதியை) பாதுகாப்பவர் மற்றும் மனிதகுலத்தின் பாதுகாவலர் ஆவார்
- அவரது குறிப்பிட்ட பணி உலகில் தெய்வீக ஒழுங்கைப் பாதுகாத்தல் அல்லது மேற்கொள்வது.
- விஷ்ணுவுக்கு 10 உருவகங்கள் அல்லது அவதாரங்கள் உள்ளன
- அவர் இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு மனிதகுலத்திற்கு உதவுவதற்காக பூமிக்கு வருகிறார்.

விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள்

1. மத்ஸ்யா, மீன் அவதாரம்
2. குர்மா, ஆமை அவதாரம்
3. வராஹா, பன்றி அவதாரம்
4. நரசிம்மா, அரை மனிதன், அரை சிங்க அவதாரம்
5. வாமனன், குள்ள அவதாரம்
6. பரசுராமர், “கோடாரியுடன் ராமர்” அவதாரம்
7. ராமர், பகவான் ராம அவதாரம்
8. கிருஷ்ணா, அரக்க மன்னன் கம்ச அவதாரம்
9. புத்தர், ஒன்பதாவது அவதாரம்
10. கல்கி, இறுதி அவதாரம்

பிராமணர்கள் (பூசாரிகள்) வேதங்களை ஓதினர், பின்னர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதினர்

ஆரிய மதம் மாறியது மற்றும் ஆரியர்கள் சந்தித்த மற்றவர்களிடமிருந்து கருத்துக்களைக் பெற்றுக்கொண்டது.

வேதங்கள்: கிமு 1700 -கிமு.1100.

“அறிவு” என்று பொருள்படும் வேதங்கள் இந்து மதத்தின் பழமையான நூல்கள்.

பாடல்கள், கவிதைகள், பிரார்த்தனைகள் மற்றும் மத போதனைகள் அடங்கிய நான்கு வெவ்வேறு தொகுப்புகளில் வேதங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்துக்களுக்கு உண்மையை வரையறுக்கும் மிகப் பழமையான மத நூல்கள் இவை.

கிமு 1200-200 க்கு இடையில் அவர்கள் தற்போதைய வடிவத்தைப் பெற்றனர் மற்றும் ஆரியர்களால் இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர்.

இந்த நூல்கள் கடவுளிடமிருந்து நேரடியாக ஞானிகளால் பெறப்பட்டு அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வாய் வார்த்தையால் அனுப்பப்பட்டன என்று இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள்.

வேத நூல்கள் சில சமயங்களில் ஸ்ருதி என்று அழைக்கப்படுகின்றன, அதாவது செவிப்புலன். நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, நூல்கள் வாய்வழியாக அனுப்பப்பட்டன.

வேதங்களின் உள்ளடக்கங்கள்

வேதங்கள் நான்கு இசைப்பாடல்களால் ஆனவை, மேலும் ஒவ்வொரு வேதத்திலும் நான்கு பகுதிகள் உள்ளன, அவை காலவரிசைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சம்ஹிதாக்கள் Samhitas வேதங்களின் மிகப் பழமையான பகுதியாகும், இது கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

பிராமணர்கள் கடமைகள், பூசாரிகளை வழிநடத்துதல் சடங்குகள் மற்றும் பிரார்த்தனைகள் பின்பற்றுவது.

ஆரண்யகர்கள் வழிபாடு மற்றும் தியானத்தைப் பற்றி கவனம் கொண்டவர்கள்.

உபநிடதங்கள் Upanishads இந்து மதத்தின் இரகசிய மற்றும் தத்துவ போதனைகளைக் கொண்டுள்ளார்கள்.

The Samhitas சம்ஹிதாக்கள்

ரிக் Rig -வேத சம்ஹிதா -Veda Samhita (கி.மு. 1200) நான்கு வேதங்களில் பழமையானது மற்றும் பண்டைய கடவுள்களைப் புகழ்ந்து 1028 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

Yajur யசூர் -வேத சம்ஹிதா ஒரு கையேடாக வேத தியாகங்களைச் செய்யும் பூசாரிகளால் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சாம Sama-வேத சம்ஹிதா, தியாகங்களில் பாடுவதற்கான மந்திரங்கள் மற்றும் தாளங்களைக் கொண்டுள்ளது.

அதர்வண Atharva -வேத சம்ஹிதா, (கி.மு. 900) ஆரிய செல்வாக்கிற்கு முந்திய பல மரபுகளை பாதுகாக்கிறது மற்றும் மந்திரங்கள், வசீகரம் மற்றும் மந்திர சூத்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

உபநிடதங்கள்: 800 கி.மு. - 500 கி.மு..

ஆசிரியர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட்டதால் உபநிடதங்கள் Upanishads அழைக்கப்பட்டர். (upa = near அருகில், ni =down கீழே, shad = sit உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்).

இந்த நூல்கள் வேத மரபிலிருந்து வளர்ந்தவை, ஆனால் பெரும்பாலும் பக்தர்களுக்கு தத்துவ அறிவை வழங்குவதன் மூலம் இந்து மதத்தை மாற்றியமைத்தன.

முக்கிய உபநிடதங்கள் பெரும்பாலும் கிமு 800-200 க்கு இடையில் இயற்றப்பட்டன, அவை ஓரளவு உரைநடை, ஓரளவு வசனம்.

பின்னர் உபநிடதங்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்து இயற்றப்பட்டன. முதலில், அவை வாய்வழி வடிவத்தில் இருந்தன.

ஆரம்பகால உபநிடதங்கள் தியாகச் சடங்குகளைப் புரிந்துகொள்வதில் அக்கறை கொண்டுள்ளன.

உபநிடதங்களுக்கு மையமானது பிரம்மத்தின் கருத்து; யதார்த்தத்தை தெரிவிக்கும் புனித சக்தி.

பூசாரிகள் (பிராமணர்கள்) முன்பு, சடங்கு மற்றும் தியாகத்தின் மூலம், தெய்வீக அணுகலை தடைசெய்திருந்தனர், இப்போது பிரபஞ்சத்தின் அறிவு ஒரு ஆசிரியரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் உயர் மற்றும் நடுத்தர சாதியினருக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு நபர் பிரம்மன் உடன் எவ்வாறு ஒன்றுபட்டார் என்பதை உபநிடதங்கள் விவரிக்கின்றன:

“பிரம்மன் உடன் ஒன்றான ஆத்மா தண்ணீரில் வீசப்பட்ட உப்பு கட்டியைப் போன்றது. உப்பு கட்டி போய்விட்டது, ஆனால் தண்ணீர் உப்பு சுவை ஆக மாறியது . உப்பு நீரின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டது.”

பகவத் கீதை: கிமு 400 - கிமு 200.

பகவத் கீதை அல்லது "இறைவனின் பாடல்" என்பது உலகின் மிக நீளமான கவிதை, மகாபாரதத்தின் ஆறாவது புத்தகத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 100 வரை இயற்றப்பட்ட இந்த மகாபாரதம், பாரதாவின் வீட்டின் போர்களின் ஒருங்கிணைப்பு .

இது மிகவும் பிரபலமான இந்து நூல்களில் ஒன்றாகும், இது ஸ்மிருதி *smriti* உரை (நினைவுகூரப்பட்ட பாரம்பரியம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஸ்ருதியை விட குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக சிலர் கருதுகின்றனர் (வேதங்கள் போன்ற கேட்கப்பட்ட உரை). ஆயினும் கூட, இது இந்து மரபுக்குள் ஒரு முக்கியமான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது.

பகவத் கீதை இளவரசர் அர்ஜுனனுக்கும் அவரது தேரோட்டி கிருஷ்ணருக்கும் இடையிலான உரையாடலின் வடிவத்தை எடுக்கிறது.

அர்ஜுனா ஒரு போர்வீரன், ஒரு அரச குடும்பத்தின் இரண்டு கிளைகளுக்கு இடையிலான போரில் தனது சகோதரர்களுடன் சேரப் போகிறார், அதில் அவரது நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் பலரும் கொல்லப்படுவார்கள்.

அவர் போரில் இருந்து விலக விரும்புகிறார், ஆனால் கிருஷ்ணர் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறார், அவர், அர்ஜுனன், தனது வகுப்பிற்கு ஏற்ப தனது கடமையைச் செய்ய வேண்டும், மேலும் மரணம் ஆன்மாவை அழிக்காது என்று வாதிடுகிறார்.

அறிவு, வேலை, பக்தி அனைத்தும் இரட்சிப்பின் பாதைகள் என்றும், வாழ்க்கையின் மைய மதிப்பு கடவுளுக்கு விசுவாசம் என்றும் கிருஷ்ணா சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ராமாயணம்: கிமு 5.

அதே காலகட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட ராமாயணம் இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த கதைகளில் ஒன்றாகும்.

இது அவரது மனைவி சீதா மற்றும் அவரது சகோதரர் லட்சுமணனுடன் காட்டில் நாடுகடத்தப்பட்ட இளவரசர் ராமரின் கதையைச் சொல்கிறது.

சீதா ராவணன் என்ற தீய அரக்கனால் கடத்தப்பட்டாள், ஆனால் இறுதியில் இளவரசர் ராமனால், குரங்கு கடவுளான அனுமனின் உதவியுடன் மீட்கப்பட்டாள்.

கதை 24,000 ஜோடிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கதையின் குறியீட்டுவாதம் பரவலாக விளக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அடிப்படையில் நன்மை தீமையை வெல்லும் . இது தர்மம் அல்லது கடமை பற்றிய கதை என்று பலர் கூறியுள்ளனர்.

5 நம்பிக்கைகள்:

1. Karma கர்மா:

ஒரு நபர் எவ்வாறு வாழ்கிறார் என்பதன் விளைவுகள். இந்துக்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்து நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் அவர்களுக்கு நல்ல கர்மா கிடைக்கும். நல்ல கர்மாவைக் கொண்டிருப்பது அவர்களின் அடுத்த ஜென்மத்தில் பிரமன்னுடன் நெருக்கமாக நகரவும் , கெட்ட கர்மாவைக் கொண்டிருப்பது எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்றும் விவரிக்கிறது.

2. Artha அர்த்த நோக்கம் என்றால் “மிகுதி” அல்லது “வெற்றி.”

இந்த குறிக்கோள் தான் ஒரு நபர் தங்கள் வாழ்க்கையின் முதன்மையான நிலையில் இருக்கும்போது மோட்சத்தை அடைவதற்கு வேலை செய்வதைத் தூண்டுகிறது. மோக்ஷத்திற்குப் பின் செல்வது என்பது பொதுவாக ஒரு நபரின் அன்புக்குரியவர்களை விட்டுச் செல்வதைக் குறிக்கிறது, இது அர்த்தத்தின் குறிக்கோளுடன் சரியாகப் பொருந்தாது.

அர்த்தா ஒரு இந்து வாழ்க்கையின் பல நிலைகளில் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஆசிரமம், மாணவர்,
- வீட்டுக்காரர்

- வனவாசி மற்றும்
- விரும்புவதை நிராகரிப்பது.

3. *Dharma* தர்மம்:

தெய்வீக சட்டம்

அடுத்த ஜென்மத்தில் ஒரு சிறந்த வாழ்க்கையின் வெகுமதியைப் பெற, இந்துக்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்று நம்புகிறார்கள்.

மக்கள் தங்கள் சாதியின் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு பூசாரியை விட வித்தியாசமான கடமைகள் உள்ளன.

ஒரு பெண்ணை விட ஆண்களுக்கு வெவ்வேறு கடமைகள் உள்ளன.

4. *Reincarnation* மீண்டும் பிறப்பது:

பிரம்மன் அடைய பல உயிர்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம்.

இறந்த உடனேயே ஆத்மா ப்ரம்மனுடன் இணைவதில்லை, ஆனால் ஒரு நபர் முதலில் பல உயிர்களைக் கடந்து செல்கிறார்.

ஒரு ஆத்தும நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் உயர் ஜாதியில் பிறக்கும், மோசமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறக்கும்.

இந்துக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை எவ்வாறு வாழ்கிறார்கள் என்பதையும், விலங்குகளை அவர்கள்

எவ்வாறு நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் கூட பாதிக்கிறது (ஏனென்றால் எல்லா உயிர்களும் புனிதமானவை)

5. Moksha மோட்சம்

வாழ்க்கையின் இறுதி குறிக்கோள், மோட்சம், நிர்வாணம் அல்லது சமாதி என குறிப்பிடப்படுகிறது, இது பல வழிகளில் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது: கடவுளுடன் ஒருவருடைய ஐக்கியத்தை உணர்ந்து கொள்வது; கடவுளுடனான ஒருவரின் நித்திய உறவின் உணர்தல்; அனைத்து இருப்புகளின் ஒற்றுமையை உணர்தல்; முழுமையான தன்னலமற்ற தன்மை மற்றும் சுய அறிவு; சரியான மன அமைதியை அடைவது போல; மற்றும் உலக ஆசைகளிலிருந்து பற்றின்மை. இத்தகைய உணர்தல் சம்சாரத்திலிருந்து ஒருவரை விடுவிக்கிறது, இதன் மூலம் மறுபிறப்பு, துக்கம் மற்றும் துன்பத்தின் சுழற்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. ஆன்மாவின் அழியாத தன்மை மீதான நம்பிக்கை காரணமாக, அண்ட சுயத்தைப் பொறுத்தவரை மரணம் முக்கியமற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

பக்தி துறைகள்: யோகா

‘நுகத்திற்கு to yoke’ என்று பொருள்.

ஆன்மீகம் தேடுபவர்கள் பொதுவாக மனதைத் துடைத்து, அமைதியான, பிரிக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வை ஆதரிக்கும் துறைகளில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள்.

சாத்விக குணங்களை அதிகரிப்பதற்கான நடைமுறைகள் கூட்டாக யோகா என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

நான்கு முக்கிய யோக பாதைகள் உள்ளன:

1. *Raja yoga* ராஜ யோகா
உடல் கட்டுப்பாட்டின் பாதை.
2. *Jhana yoga* ஜன யோகா
அறிவின் பாதை
3. *Karma yoga* கர்ம யோகா
செயலின் பாதை
4. *Bhakti yoga* பக்தி யோகா
பக்தியின் பாதை

யோக நடைமுறைகள்:

படைப்பின் புனிதமான ஒலி 'ஓம்'
படைப்பின் அசல் ஒலியைக் குறிக்கும் ஓம் சின்னம், சூரியன் மற்றும் சந்திரனால் உருவாக்கப்படுகிறது, இணக்கமான எதிரொலிகள். ஓம் என்று கோஷமிடுவது இந்த அண்ட ஒலி அதிர்வுடன் தொடர்புகொள்வது.

Tolkāppiyam (தொல்காப்பியம் "பண்டைய கவிதை") மிகவும் பழமையான தமிழ் இலக்கண உரை மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகப் பழமையான படைப்பாகும். தொல்காப்பியத்தின் எஞ்சியிருக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மூன்று புத்தகங்கள் (அதிகாரம் *atikaram*) உள்ளன, ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது அதிகாரங்களுடன் (*iyal* இயல்), *nūṟṟā* அளவில் மொத்தம் 1,612 சூத்திரங்கள்.

கிமு 1 முதல் 2 வரை எழுதப்பட்டது. தொல்காப்பியம் இயல் தமிழுடன் தொடர்புள்ளது. இது எழுத்து (*orthography* ஆர்த்தோகிராபி), சொல் (*etymology* சொற்பிறப்பியல்) மற்றும் பொருள் (*subject matter*) என மூன்று புத்தகங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சமஸ்கிருதம் போன்ற

பிற மொழிகளில் முதல் இரண்டிற்கான இலக்கணம் இருந்தாலும், பொருள் என்ற பகுதி கருத்தாக்கம், வகைப்பாடு மற்றும் விரிவாக்கம் ஆகியவற்றில் மிகவும் அசலாக உள்ளது.

தமிழ் மொழி

HISTORY OF TAMIL SCRIPT	
நூற்றாண்டு	நூற்றாண்டு
Century	Century
BC 3 rd C	BC 3 rd C
AD 2 nd C	AD 2 nd C
AD 3 rd C	AD 3 rd C
AD 4 th C	AD 4 th C
AD 5 th C	AD 5 th C
AD 6 th C	AD 6 th C
AD 7 th C	AD 7 th C
AD 8 th C	AD 8 th C
AD 9 th C	AD 9 th C
AD 10 th C	AD 10 th C
AD 11 th C	AD 11 th C
AD 12 th C	AD 12 th C
AD 13 th C	AD 13 th C
AD 14 th C	AD 14 th C
AD 15 th C	AD 15 th C
AD 16 th C	AD 16 th C
AD 17 th C	AD 17 th C
AD 18 th C	AD 18 th C
AD 19 th C	AD 19 th C

சங்க காலம் (கி.மு. 1700 - கி.பி. 100)

தமிழின் மூன்று யுக காலம் (சங்கங்கள் - முதல் சங்கம், இடை சங்கம் மற்றும் கடை சங்கம்) கி.பி 250 வரை சுமார் 1700 ஆண்டுகள் காலத்தை உள்ளடக்கியது. இது தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என்று கருதப்படுகிறது.

குடும்பம், குழந்தைகள், அன்பு, மாநில நிர்வாகம், போர், அறநெறி, நெறிமுறைகள் போன்ற மனிதனின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு வரம்பையும் உள்ளடக்கிய பல பழங்கால

வகைகள் உள்ளன. இந்த மொழி இயல், இசை மற்றும் நாடகம் என்று மூன்று வகைப்படும் - உரைநடை, இசை மற்றும் நாடகம்.